

vise dette, og jeg skal derfor kun gjøre opmærksom paa, hvad jeg allerede gjentagne Gange har sagt, at Oppositionen i Thinget her til enhver Tid vil være villig til at forhandle et Forslag om en midlertidig Bevillingslov, naturligvis under Forudsætning af, at man derved ikke kommer til nogen Godkendelse af den provisoriske Finantslov. Jeg skal derfor indskrænke mig hertil, idet jeg anbefaler Thinget ligesom tidligere at nægte Sagens Overgang til anden Behandling.

Klein: Jeg ønsker at gjøre nogle Bemærkninger angaaende den Maade hvorpaa denne Sag er bleven taget af Regjeringen og derefter nu bringes frem til Afgjørelse af Folkethinget. I det andet Møde heri Folkethinget fremlagde Finantsministeren Forslag til Lov om en Indtægts- og Udgiftsbevilling, indtil Finantsloven for Finantsaaret fra 1ste April 1887 til 31te Marts 1888 er givet, idet han dertil søiede den Bemærkning, at dette Lovforslag var ganske enslydende med den foreløbige Lov af 1ste April d. A. om en Indtægts- og Udgiftsbevilling, og at den foreløbige Lov altsaa dermed var forelagt. Der er med andre Ord i dette Tilfælde forholdt paa samme Maade, som ved flere andre Leiligheder, naar en provisorisk Lov er bleven udgivet, at selve den provisoriske Lov ikke er bleven forelagt for Rigsdagen eller nogen af dens Afdelinger, men at der er forelagt et Forslag til Lov, der i det Hele stemmede overens med Indholdet af den provisoriske Lov, idet man har ment, og i de fleste Tilfælde ogsaa udtrykkelig udtalt, at ved Forelæggelsen af Forslaget skulle altsaa selve den provisoriske Lov eo ipso tillige anses for at være forelagt. Efter min Formening er denne Form for Forelæggelsen af den provisoriske Lov til Fyldestgjørelsen af Bestemmelsen i Grundlovens § 25 ikke anbefalelsesværdig. Den er heller ikke fulgt til Stadighed, og navnlig er denne Fremgangsmaade ikke bleven fulgt i den første Del af det konstitutionelle Liv her i Landet, men den er i en lang Mærække i den senere Tid bleven fulgt. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa, hvorledes man i og for sig kunde rejse Tvivl om, hvad der maatte siges at være korrektest, Forelæggelsen gjennem et Lovforslag eller Forelæggelsen af selve den provisoriske Lov. Mig forekommer det, at det i og for sig maatte siges at være mest stemmende, ogsaa med Hensyn til den Lovgivningsmyndighed, der er udøvet gjennem den provisoriske Lov, at Sagen bliver forelagt for Rigsdagen ved Forelæggelsen af selve den provisoriske Lov, alt-

saar med Kongens Underskrift, og dertil ind ikke forelagt gjennem et Lovforslag. Jeg siger, jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa, heller ikke paa, hvilken praktisk Betydning det i flere Retninger kunde have, om man følger den ene eller den anden af de af mig anførte Former, det er mig kun her om at gjøre at paavise, hvorledes den brugte Form leder til en Vanfærlighed ved at afgive den Stemme, hvorom der i dette Dieblit er Spørgsmaal. Der er ikke forelagt som 2 Sager, den provisoriske Lov og Forslag til Lov om midlertidig Finantsbevilling, indtil Finantsloven for indeværende Aar er givet, og heller ikke paa Dagsordenen sat to forskellige Sager, den provisoriske Lov og et dermed stemmende Forslag til Lov om en Indtægtsbevilling indtil Finantsloven bliver givet. Der er kun forelagt, om jeg saa maa sige, een Sag med Tilføielse af, at den i sig tillige indeholder en anden Sag, og paa Dagsordenen er der kun sat een Sag, hvor der ikke er sagt, at den i sig i Virkeligheden omfatter to Sager og, som det forekommer mig, to meget forskellige Sager. Der er altsaa heller ikke givet nogen Leilighed til at afgive sin Stemme paa forskellige Maade om disse to forskellige Sager. Der staar paa Dagsordenen Forslag til Lov om en Indtægts- og Udgiftsbevilling, indtil Finantsloven for Finantsaaret fra 1ste April 1887 til 31te Marts 1888 er givet. Thingets Medlemmer ville om kortere eller længere Tid blive opfordrede til at stemme om, hvorvidt dette Forslag skal overgaa til 2den Behandling eller ikke. Man kan lægge ind i denne Afstemning, hvilken Betydning man vil, saa Meget er dog sikkert, at der kun bliver een Afstemning. Stemmer man imod Overgangen til 2den Behandling, saa er dermed Lovforslaget bortfaldet, og man mener da, at dermed skal det være afgjort, at den provisoriske Lov er slaaet ihjel. Og omvendt, hvis man stemmer for Overgangen til 2den Behandling, er det vedtaget, at Lovforslaget skal gaa til 2den Behandling, og der er fremdeles holdt Liv i den provisoriske Lov. Men det maa erkjendes at være en høist nærliggende Mulighed, at Thingets Medlemmer ville kunne stemme forskelligt angaaende disse to i Virkeligheden høist forskellige Spørgsmaal, om man vil godkjenne den provisoriske Lov, og om man vil arbejde med paa at tilvejebringe en midlertidig Lovhjemmel for Statternes Opræven og Udgifternes Afholdelse. Det blev udtalt i det Dieblit af Ordføreren her i Thinget, tør jeg vel sige, at man paa ingen Maade vilde